

**LIETUVOS BANKO
TEISĖS IR LICENCIJAVIMO DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL X. X. IR ERGO INSURANCE SE GINČO NAGRINĖJIMO**

2026-04-20 Nr. 429-125
Vilnius

Lietuvos bankas gavo X. X. (toliau – pareiškėja) kreipimąsi, kuriuo prašoma išnagrinėti tarp pareiškėjos ir *ERGO Insurance SE*, veikiančios Lietuvoje per įsteigtą filialą, (toliau – draudikas) kilusį ginčą.

N u s t a t y t a:

Pareiškėja su draudiku sudarė Transporto priemonių kasko draudimo sutartį (draudimo liudijimas Nr. (duomenys neskelbtini)) (toliau – KASKO draudimo sutartis), kuria draudiko parengtų ERGO transporto priemonių draudimo taisyklių Nr. 030¹ (toliau – Taisyklės) pagrindu buvo apdrausti pareiškėjos turtiniai interesai, susiję su automobiliu *BMW 730XD* (valst. Nr. (duomenys neskelbtini)) (toliau – automobilis). Draudimo laikotarpis – nuo 2025 m. birželio 4 d. iki 2026 m. birželio 3 d.

Automobilis buvo apdraustas tik nuo vienos rizikos – susidūrimo su gyvūnu.

2025 m. gruodžio 29 d. draudikas gavo pranešimą, kad 2025 m. gruodžio 28 d. apie 16.45 val. buvo apgadintas pareiškėjos automobilis: „Vairuojant automobilį kelyje įvyko susidūrimas su netikėtai į važiuojamąją kelio dalį išbėgusiu laukiniu gyvūnu“ (toliau – įvykis). Pranešime apie įvykį nurodyta, kad susidūrimo metu buvo apgadinta automobilio galinė dalis – galinis sparnas, žibintas. Įvykis registruotas policijoje, eismo įvykio deklaracija nepildyta.

Draudikas atliko įvykio tyrimą ir nustatė, kad įvykis negalėjo atsitikti pareiškėjos nurodomomis aplinkybėmis, t. y. automobiliui susiduriant su gyvūnu. 2026 m. sausio 6 d. rašte draudikas pareiškėjai nurodė, kad, vertinant įvykio metu užfiksuotus automobilio sugadinimus, yra matomi lygūs, vertikalūs ir nuoseklūs sugadinimai, kurie negalėjo atsirasti po kontakto su laukiniu gyvūnu. Tokio pobūdžio apgadinimai įprastai atsiranda, kontaktuojant su kietą pagrindą turinčiais objektais. Draudikas, vadovaudamasis Taisyklių 7.11.2 papunkčiu, pagal kurį draudimo išmoka nemokama, jeigu draudėjas bandė suklaidinti draudiką, klastodamas faktus, kurie turi įtakos nustatant draudžiamojo įvykio priežastis, ir pateikė neteisingus duomenis, atsisakė mokėti pareiškėjai draudimo išmoką. Papildomai draudikas pareiškėjai pateikė kitose draudiko administruotose žalose užfiksuotų automobilių nuotraukas, kuriose yra matomas automobilių sugadinimų pobūdis po susidūrimų su gyvūnais.

Pareiškėja nesutiko su draudiko sprendimu ir prašė jį persvarstyti. Pareiškėja atkreipė dėmesį, kad automobilis tuo metu buvo purvinas, automobilio nuotraukose matosi, kad įbrėžimuose likę purvo pėdsakai, jie „gali paaiškinti žalą po kontakto su laukiniais gyvūnais“. Pareiškėja patikino, kad pranešime apie eismo įvykį buvo pateikta tikrovę atitinkanti informacija.

2026 m. sausio 27 d. draudikas, atsakydamas į pareiškėjos skundą, kuriame pareiškėja, be kita ko, nurodė, kad draudikas negali remtis kitų įvykių nuotraukomis, vertindamas pareiškėjos nurodytą įvykį, paaiškino, jog draudiko sprendimas atsisakyti išmokėti draudimo išmoką priimtas, įvertinus automobilio apgadinimų pobūdį, braižą ir nepertraukiamą horizontalių bei tankių tamsios (juodos) spalvos brūkšnių nuoseklumą, kuris gali atsirasti automobilio paviršiui kontaktuojant su kietesniu nei gyvūnas objektu. Gyvūnas (stirna) neturi tankių ir aštrių išsikišimų, su kuriais būtų padaromi tokio pobūdžio apgadinimai. Draudikas rašte akcentavo, kad nors kiekviena eismo įvykio situacija yra skirtinga, tačiau esmė yra ta, kad

¹ Galiojančių nuo 2025 m. gegužės 1 d.

automobilio susidūrimo su gyvūnu pasekmė yra detalių įlenkimai, skilimai ar lūžimai, bet ne nepertraukiamos braukimo žymės.

Pareiškėja nesutiko su draudiko sprendimu ir kreipėsi į Lietuvos banką, prašydama išnagrinėti kilusį ginčą. Pareiškėja draudikui kėlė reikalavimą pripažinti įvykį draudžiamuoju ir atlyginti pareiškėjos automobiliui dėl įvykio padarytą žalą.

Atsiliepime į pareiškėjos kreipimąsi draudikas pakartojo sprendime nemokėti draudimo išmokos ir atsakyme į pretenziją išdėstytus argumentus ir prašė pareiškėjos reikalavimą laikyti nepagrįstu. Draudiko įsitikinimu, automobilio sugadinimai atsirado dėl kontakto su kietu objektu, kuris galėtų būti kitas automobilis, metalinė tvora ar kita, todėl nėra abejonių, kad įvykis įvyko kitomis aplinkybėmis, nei teigia pareiškėja. Draudikas nurodė, kad surinko pakankamai duomenų ir pagrįstai įvykį pripažino nedraudžiamuoju, todėl prašė pareiškėjos reikalavimą atmesti kaip nepagrįstą.

K o n s t a t u o j a m a :

Vadovaujantis Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 44 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Vartotojas ir finansų rinkos dalyvis privalo įrodyti tas aplinkybes, kuriomis remiasi kaip savo reikalavimų arba atsikirtimų pagrindu, išskyrus atvejus, kai remiamasi aplinkybėmis, kurių nereikia įrodinėti. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka ginčo šalių pateiktų įrodymų vertinimą ir jo pagrindu priima sprendimą.

Atsižvelgiant į šalių pateiktus dokumentus ir paaiškinimus, darytina išvada, kad ginčas kilo dėl draudiko sprendimo įvykį pripažinti nedraudžiamuoju pagrįstumo.

Siekiant išspręsti tarp šalių kilusį ginčą, būtina įvertinti administruojant žalą nustatytas įvykio aplinkybes ir nustatyti, ar pagal Kasko draudimo sutartį draudikas pagrįstai įvykį pripažino nedraudžiamuoju.

Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 6.987 straipsnyje nustatyta, kad draudimo sutartimi viena šalis (draudikas) įsipareigoja už sutartyje nustatytą draudimo įmoką (premiją) sumokėti kitai šaliai (draudėjui) arba trečiajam asmeniui, kurio naudai sudaryta sutartis, įstatyme ar draudimo sutartyje nustatytą draudimo išmoką, apskaičiuotą įstatyme ar draudimo sutartyje nustatyta tvarka, jeigu įvyksta draudžiamasis įvykis.

Civilinio kodekso 6.156 straipsnio 1 dalyje įtvirtintas sutarčių laisvės principas leidžia sutarties šalims laisvai sudaryti sutartis ir savo nuožiūra nustatyti tarpusavio teises bei pareigas, jei tai neprieštarauja įstatymams. Šis principas reiškia civilinių teisinių santykių subjektų teisę laisvai spręsti, sudaryti konkrečią sutartį ar jos nesudaryti, pasirinkti, su kuo ją sudaryti, taip pat savarankiškai spręsti dėl jos turinio (sąlygų ir jų pakeitimo) bei formos, išskyrus atvejus, kai tam tikras sutarties sąlygas (jų turinį) nustato imperatyviosios teisės normos arba tam tikrų sąlygų reikalauja viešoji tvarka, sąžiningumo, protingumo, teisingumo principai, gera moralė. Teisėtai sudaryta ir galiojanti sutartis jos šalims turi įstatymo galią (Civilinio kodekso 6.189 straipsnio 1 dalis).

Šalių sudaryta Kasko draudimo sutartis yra savanoriška, todėl draudikas, vadovaudamasis Civilinio kodekso 6.156 straipsnio 1 dalimi, tokio pobūdžio sutartyse gali savo nuožiūra pasiūlyti sąlygas, susijusias su teikiamos draudimo apsaugos apimtimi. Lietuvos kasacinis teismas savo praktikoje yra ne kartą konstatavęs, kad draudimo sutartimi suteikiama draudimo apsauga nėra absoliuti. Prisiimdamas draudimo riziką draudikas nustato draudimo sutartimi suteikiamos draudimo apsaugos ribas.²

Draudimo apsaugos apimtį lemia draudimo objektas, draudžiamųjų įvykių, nedraudžiamųjų įvykių sąrašas ir kitos draudimo sutarties sąlygos, nustatančios draudimo sutarties šalių įsipareigojimų turinį, kuris leidžia spręsti apie draudiko prisiimtą draudimo rizikos laipsnį.³ Draudimo rūšies taisyklėse taip pat aptariamos draudiko, draudėjo, apdraustojo, naudos gavėjo ir nukentėjusio trečiojo asmens teisės ir pareigos, žalos nustatymo tvarka, draudimo išmokų apskaičiavimo ir išmokėjimo tvarka ir terminai, kitos sutarties vykdymui svarbios nuostatos.

Skiriamasis draudikų veiklos požymis yra tai, jog jų veikla susijusi su tam tikra rizika,

² Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2012 m. kovo 13 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-91/2012; 2009 m. birželio 15 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-32/2009; 2013 m. balandžio 19 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-215/2013.

³ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2007 m. lapkričio 29 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-536/2007.

t. y. draudėjas moka draudimo įmokas, o draudikas prisiima riziką, nes perima iš draudėjo pastarojo riziką – nuostolių atsiradimo tikimybę ir tam tikro jų dydžio galimybę. Kasacinis teismas yra ne kartą pažymėjęs, kad draudimo sutartis yra fiduciarinio pobūdžio – grindžiama šalių didžiausio tarpusavio pasitikėjimo principu. Todėl draudimo sutarties šalys privalo būti viena kitai absoliučiai atviros ir atskleisti viena kitai visą informaciją, kuri gali būti reikšminga šiai sutarčiai sudaryti bei jos sąlygoms nustatyti ir vykdyti.⁴ Draudimo teisiniuose santykiuose šalių bendradarbiavimo principas yra ypač svarbus.⁵ Šių santykių ypatumai lemia šių santykių dalyvių pareigą ypač glaudžiai kooperuotis ir bendradarbiauti, padėti įgyvendinti viena kitai savo teises ir vykdyti pareigas (Civilinio kodekso 6.38 straipsnio 3 dalis). Vykdydamos sutartį, šalys privalo būti visiškai atviros bei sąžiningos.

Iš individualių Kasko draudimo sutarties sąlygų, įtvirtintų pareiškėjai išduotame draudimo liudijime, matyti, kad Kasko draudimo sutartimi automobilis buvo apdraustas tik nuo rizikos „Susidūrimas su gyvūnu“, draudimo išmokai taikoma 100 Eur besąlyginė išskaita.

Vadovaujantis Taisyklių 4.1 papunkčiu, draudžiamuoju įvykiu yra laikomas apdraustos transporto priemonės sugadinimas ar sunaikinimas dėl tiesioginio, staiga ir nenumatyto mechaninės jėgos poveikio iš išorės ar dėl gaisro, sprogimo, taip pat jei apdrausta transporto priemonė ar jos dalis (-ys) buvo pavogta (-os) ar užvaldyta (-os) plėšimo būdu, išskyrus nedraudžiamuosius įvykius ir draudimo išmokos nemokėjimo pagrindus.

Taisyklių 4.1.3 papunktyje pateiktas eismo įvykio apibrėžimas: eismo įvykis – įvykis kelyje, viešojoje arba privačiojoje teritorijoje, kai judant transporto priemonei žūsta ar sužeidžiami žmonės, sugadinama ar apgadinama bent viena transporto priemonė, krovinys, kelias, jo statiniai ar bet koks kitas įvykio vietoje esantis turtas, išskyrus susidūrimą su gyvūnu.

Pagal Taisyklių 4.1.4 papunktį, susidūrimas su gyvūnu – toks eismo įvykis, kai apdrausta transporto priemonė apgadinama, susidūrus su naminiais ir (ar) laukiniais gyvūnais.

Taisyklių 7.11.2 papunktyje nustatyta, kad draudikas nemoka draudimo išmokos, jei draudėjas ar nukentėjęs trečiasis asmuo bandė suklaidinti draudiką klastodamas faktus, kurie turi įtakos nustatant draudžiamąjį įvykio priežastis, pateikė neteisingus duomenis.

Pareiškėja kreipimėsi į Lietuvos banką nurodė, jog nesutinka su draudiko priimtu sprendimu įvykį pripažinti nedraudžiamuoju, nes draudiko sprendimas yra nepagrįstas. Nesutikdamas su pareiškėjos teiginiu, draudikas aiškina nustatęs, kad pareiškėjos deklaruojami automobilio sugadinimai atsirado kitomis, nei teigia pareiškėja, aplinkybėmis. Be kita ko, įvykis, atsitikęs ne dėl susidūrimo su gyvūnu, neatitinka draudžiamąjį įvykio požymių. Dėl šių priežasčių draudikas mano, kad, vadovaudamasis tarp šalių sudarytos Kasko draudimo sutarties nuostatomis, pagrįstai įvykį pripažino nedraudžiamuoju.

Draudikas neginčija, kad pareiškėjos automobilis buvo sugadintas eismo įvykio metu, tačiau, draudiko įsitikinimu, įvykis nebuvo susijęs su susidūrimu su gyvūnu. Draudikas šią išvadą grindžia aplinkybe, kad ant automobilio galinio kairės pusės sparno, galinio bamperio bei galinio dešinės pusės žibinto matomas nepertraukiamas horizontalus tankių ir tamsios (juodos) spalvos nubrozdinimų nuoseklumas (lygiagretumas). Tokie apgadainimai atsiranda, automobiliui kontaktuojant su kietą ir šiurkštų paviršių turinčiu objektu, o stirmos kūnas nėra kietas, jis yra elastingas ir minkštas. Po realaus susidūrimo su stirna galėtų atsirasti netvarkingos, netaisyklingos ir (ar) padrikos formos žymės, metalinių detalių įlenkimai be aštrių briaunų.

Draudikas, siekdamas pagrįsti savo sprendimą, Lietuvos bankui pateikė 2026 m. vasario 12 d. Ekspertinę pažymą „Dėl automobilio BMW 730XD, valst. Nr. (duomenys neskelbtini) (toliau tekste – BMW) apgadainimų“ (toliau – Eksperto išvada). Joje draudiko specialistas nurodo: „Atkreiptinas dėmesys į galinio žibinto apgadainimą (foto 3). Nuotraukoje matomi mažo ploto vertikalioje plokštumoje esantys horizontalūs, tiesią liniją turintys daugybiniai įbrėžimai, būdingi trinties su kietą, šiurkštų bei ribotą kontakto paviršių turinčiu kūnu, padariniams. Susidūrimo su gyvūnu versija yra atmestina, kadangi išbėgęs į kelią ir į automobilį atsitrenkęs gyvūnas fiziškai nesukuria trinties efekto, tokio įvykio metu būtų smūginis kontaktas, bet ne nuoseklus braukimas. Judančio automobilio susidūrimo su gyvūnu pasekmėje galėtų būti automobilio detalių įlenkimai, skilimai ar lūžimai, bet ne horizontaliai lygiagrečios ir nepertraukiamai tvarkingos išsidėstymo braukimo žymės. Ant galinio dešinės pusės sparno (foto 4) matyti dažų dangos nutrynimai iki grunto. Gyvūnas neturi kieto plokščio paviršiaus, galinčio nutrinti metalinės kėbulo dalies dažus iki grunto.“

Draudiko ekspertas darė išvadą: „Įvertinus automobilio BMW apgadainimų pobūdį,

⁴ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2008 m. lapkričio 17 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-518/2008.

⁵ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2011 m. sausio 31 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-16/2011.

nepertraukiamą horizontalių bei tankių tamsios (juodos) spalvos nubrozdinimų plotą ir braižą, darytina išvada, jog Automobiliui žala padaryta dėl trinties su statiška kietu objektu ir/arba kitu automobiliu, bet ne gyvūnu. Vadovaujantis aukščiau išdėstyta informacija konstatuotina, kad Pranešėjos deklaruojamos aplinkybės dėl susidūrimo su laukiniu gyvūnu (šiuo atveju stirna) neatitinka automobiliui BMW padarytų apgadinimų, yra atmestinos.”

Atsižvelgiant į Eksperto išvadoje nurodytus duomenis, sutiktina su draudiko argumentu, jog specialių žinių turinčio asmens atliktas įrodymų vertinimas patvirtina, kad pareiškėjos automobilio sugadinimai atsirado ne pareiškėjos nurodomomis aplinkybėmis, t. y. ne dėl susidūrimo su gyvūnu.

Papildomai šalys Lietuvos bankui pateikė automobilių nuotraukas, kurias draudikas naudojo norėdamas palyginti pareiškėjos automobilio sugadinimus su kitose draudiko administruotose žalose užfiksuotų automobilių, susidūrusių su laukiniais gyvūnais, sugadinimais. Iš pateiktų nuotraukų matyti, kad pareiškėjos automobilio pažeidimai iš esmės skiriasi nuo kitose žalose užfiksuotų automobilių sugadinimų: jie yra galinėje dalyje ir pasižymi paviršiniais įbrėžimais bei nutrynimais, kai kitų automobilių pažeidimai, atsiradę susidūrus su gyvūnu, įprastai yra priekinėje dalyje, su ryškiomis deformacijomis, sudaužytais žibintais ir stipraus smūgio požymiais.

Pareiškėja kreipimesi į Lietuvos banką nurodė, kad minėtos nuotraukos negali būti laikomos tinkamu ar objektyviu įrodymu, vertinant, ar pareiškėjos automobilio sugadinimai galėjo atsirasti dėl susidūrimo su gyvūnu, kadangi nes nė vienas iš nuotraukose užfiksuotų automobilių nepatyrė smūgio ir sugadinimų galinėje dalyje.

Draudikas, pasisakydamas dėl šių pareiškėjos argumentų, pažymėjo, kad judančio automobilio susidūrimo su gyvūnu pasekmė gali būti automobilio detalių įlenkimai, skilimai ar lūžimai, bet be horizontalių ir nepertraukiamų braukimo žymių, nes gyvūnas, šiuo atveju stirna, nėra kietą paviršių turintis objektas. Todėl dėl susidūrimo su gyvūnu sugadinimo pobūdžiui (detalių sulenkimui, įlenkimui ir pan.) neturi jokios reikšmės, ar gyvūnas atsitrenkia į priekinę, ar galinę dalį, svarbiausia yra tai, kad gyvūnas nėra kietas objektas, galintis padaryti nuoseklias braukimo žymes, kokios matomos šiuo atveju.

Pareiškėja kreipimesi taip pat nurodė, kad laukinis gyvūnas turi kaulinę struktūrą, kanopas, sąnarius, taip pat šiurkštų, dažnai purvu ir smėliu padengtą kailį, jie galėjo padaryti automobilio sugadinimus.

Vertinant šiuos pareiškėjos teiginius, sutiktina su draudiko argumentu, kad iš išvardintų gyvūno dalių tik kanopos gali būti traktuojamos kaip kietas objektas, galintis paveikti tam tikrų objektų paviršių, tačiau, net ir automobiliui susidūrus su tokiu gyvūnu, poveikis automobiliui būtų smūginis, smūgio paveiktos automobilio detalės būtų įlenktos ar sulankstytos, o ne įbrėžtos ar nutrintos. Pažymėtina, kad šie specialių žinių ir eismo įvykių administravimo patirtį turinčio draudiko paaiškinimai nebuvo paneigti kitais objektyviais duomenimis.

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuotoje teisės aiškinimo ir taikymo praktikoje konstatuojama, kad konkretūs faktiniai duomenys, gauti ekspertinio tyrimo metu, gali būti atmesti kaip įrodymai, jei manoma, kad jie nepagrįsti, nepatikimi ar turi kitokių trūkumų. Kitiškai vertinti eksperto išvadą ar jos dalį galima tada, kai ekspertizės turinys prieštaringas, išvados neišplaukia iš tyrimo eigos, išvada pateikta neatlikus tyrimo arba jis atliktas neišsamiai ir kitais panašiais atvejais, kai kyla pagrįstų abejonių dėl ekspertinio tyrimo eigos ir rezultatų. Eksperto išvada pripažįstama pakankamu įrodymu, jeigu šios išvados duomenys yra nuoseklūs ir išsamūs, taip pat jei eksperto išvada neprieštarauja faktiniams duomenims, gautiems iš tos pačios rūšies ar skirtingų įrodinėjimo priemonių. Eksperto išvada laikoma pagrįsta, jeigu, įvertinus ginčo šalių pateiktų įrodymų visumą, eksperto išvados duomenys leidžia daryti pagrįstą išvadą apie įrodinėjamų faktinių aplinkybių buvimą ar nebuvimą.⁶

Įvertinus draudiko pasitelkto eksperto nuomonę bei kitus duomenis, pagrindo nesivadovauti draudiko pateikta Eksperto išvada bei paaiškinamais nenustatyta. Ekspertiniai duomenys, kuriais remiasi draudikas, yra nuoseklūs ir išsamūs, išvada neprieštarauja kitiems faktiniams duomenims.

Pažymėtina, jog civilinėje teisėje faktų įrodomumo problema sprendžiama, remiantis tikimybių pusiausvyros principu, t. y. faktas gali būti pripažintas įrodytu, jei šalies, kuri juo remiasi, pateikti įrodymai leidžia daryti labiau tikėtiną išvadą, kad jis yra, nei kad jo nėra. Manytina, kad draudiko surinkti objektyvūs duomenys patvirtina labiau tikėtiną išvadą, kad tokio masto automobilio apgadinimai, kaip užfiksuota aktualioje byloje, negalėjo atsirasti

⁶ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2015 m. birželio 17 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-386-469/2015.

pareiškėjos nurodytomis aplinkybėmis, t. y. pareiškėjos automobilio sugadinimai atsirado ne dėl susidūrimo su gyvūnu.

Atsižvelgiant į tai, kad draudimo sutartimi pareiškėjos automobilis buvo apdraustas tik nuo susidūrimo su gyvūnu rizikos, o draudikas Lietuvos bankui pateikė Eksperto išvadą bei paaiškinimus, kuriose aiškiai nurodyta, jog žala pareiškėjos automobiliui atsirado ne dėl susidūrimo su gyvūnu, taip pat įvertinus faktą, kad pareiškėja nei draudikui, nei Lietuvos bankui nepateikė jokių objektyvių duomenų (tik subjektyvius paaiškinimus), kurie paneigtų draudiko Eksperto išvadoje ir paaiškinimuose nurodytą informaciją, darytina išvada, kad draudikas pagrįstai, vadovaudamasis Kasko draudimo sutarties nuostatomis bei Taisyklių 7.11.2 papunktyje nustatyta sąlyga, atsisakė pareiškėjai išmokėti draudimo išmoką, o pareiškėjos reikalavimas įvykį pripažinti draudžiamuoju yra atmestinas kaip nepagrįstas.

Šiame sprendime dėl esminių šalių išdėstytų argumentų ir nurodytų aplinkybių pasisakyta. Kiti šalių argumentai ir (arba) nurodytos aplinkybės neturi esminės reikšmės Lietuvos banko sprendimo teisėtumui ir pagrįstumui, todėl dėl jų Lietuvos bankas plačiau nepasisako. Lietuvos banko pareiga priimti motyvuotą sprendimą neturėtų būti suprantama kaip reikalavimas detaliai atsakyti į kiekvieną šalių argumentą ir (arba) teiginį⁷.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjos X. X. reikalavimą.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl tapataus ginčo dalyko kreiptis į teismą įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu. Ginčo šalys turi pareigą pranešti Lietuvos bankui, jeigu viena iš ginčo šalių pareiškia ieškinį bendrosios kompetencijos teismui prašydama nagrinėti tapatų ginčą iš esmės.

Direktorius

Arūnas Raišutis

⁷ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2010 m. spalio 5 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-382/2010; 2010 m. gruodžio 20 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-536/2010 ir kt.